

RAADSBERICHT

Informatie van het college van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraad

Nummer : 2012-01
Datum : 13 december 2011
Onderwerp : ID-banen
Bijlagen :

Inleiding

Sinds jaren werken wij net zoals vele andere gemeenten met het concept in- en doorstroombanen (ID-banen); een initiatief om werklozen met weinig kansen op de arbeidsmarkt, door het opdoen van werkervaring aan een betaalde baan te helpen. Vanwege de hoge kosten wordt deze regeling op landelijk niveau afgeschaft. Een groot aantal gemeenten heeft de ID-banen daarom al geschrapt en ook Groningen is met een forse afbouw bezig.

Wij bekostigen op dit moment twaalf ID-banen. Door veranderingen en forse bezuinigingen die er dit jaar en de komende jaren doorgevoerd worden, legt het bekostigen van deze banen echter een onevenredig groot beslag op het gemeentelijke budget. De ID-regeling kan in haar huidige vorm daarom helaas niet gehandhaafd worden en ook wij zien ons nu genoodzaakt de ID-regeling af te bouwen. Ondanks het feit dat de ID-ers in dienst zijn van de betrokken werkgevers, voelen wij ons verantwoordelijk en willen daarom zorgvuldig handelen. We willen steun bieden om tot een zo optimaal mogelijke oplossing te komen voor zowel werknemers als werkgevers. Om u hierover te informeren, wordt daar in dit stuk nader op ingegaan. De betrokken organisaties ontvangen gelijktijdig met de verzending van dit raadsbericht een brief over de situatie.

Achtergrond

Wij bekostigen op dit moment twaalf zogenoemde in- en doorstroombanen: additionele, door ons gesubsidieerde banen bij scholen, zorginstellingen en stichtingen. De ID-regeling is destijds in het leven geroepen om werklozen met weinig kansen op de arbeidsmarkt aan een betaalde baan te helpen. Het zou een tijdelijke regeling zijn, waarbij werknemers instromen voor het opdoen van werkervaring en vervolgens doorstromen richting de reguliere arbeidsmarkt. De huidige twaalf ID-ers zijn in dienst bij verschillende werkgevers in de gemeente: vijf bij scholen, vier bij zorginstellingen en drie bij stichtingen. Stichting Weerwerk verzorgt de uitvoering van de regeling in opdracht van ons. De ID-banen worden gefinancierd uit de zogenaamde participatiegelden die wij van de rijksoverheid ontvangen voor de uitvoering van het re-integratiebeleid in het kader van de WWB. Het bedrag van deze gelden was tot nu toe toereikend.

De huidige situatie: wat is er nodig?

In 2012 voert het Rijk forse bezuinigingen door, evenals veranderingen in de komende jaren qua sociale zekerheid (zoals de invoering van de Wet werken naar vermogen (WWnV)). Daardoor leggen de twaalf ID-banen - die ons in 2012 zo'n € 228.000,- kosten - een onevenredig en onredelijk groot beslag (ca. ¼ deel) op het participatiebudget en is er niet genoeg geld voor de re-integratieactiviteiten van de 180 mensen met een WWB-uitkering. Daar komt bij dat het participatiebudget in 2012 gehalveerd wordt en de verwachting is dat

er in 2013 vrijwel geen budget meer zal zijn voor re-integratie en participatie. Vanaf 2013 zal er binnen de middelen van de WWnV gezocht moeten worden naar re-integratie en participatie oplossingen. Dit wordt meegenomen bij de uitwerking van de decentralisatie WWnV. Dit betekent dat de ID-banen bij een ongewijzigde voortzetting van de gesubsidieerde arbeid bekostigd zouden moeten worden uit de algemene middelen; een onmogelijke opgave. Ook het feit dat het concept van in- en doorstroom onvoldoende uit de verf gekomen is, speelt een rol dat slechts een beperkt aantal ID-ers is doorgestroomd naar een ongesubsidieerde baan en anderen zijn uitgestroomd doordat ze met pensioen gingen. Het stopzetten van de regeling is daarom nu ook (pas) in Haren onvermijdelijk en wij zien ons genoodzaakt 2012 als overgangsjaar te gebruiken om de huidige ID-banen af te bouwen. Omdat de ID-ers hun gesubsidieerde werk verliezen en wij ons betrokken voelen, vinden wij een zorgvuldig traject, met gezamenlijke inzet en verantwoordelijkheid van ook de ID-ers en de betrokken organisaties van cruciaal belang om tot een oplossing te komen.

Stappenplan

Om de afbouw van de ID-regeling zo zorgvuldig mogelijk en met zo min mogelijk schade te laten verlopen, is er een stappenplan opgesteld.

Stap 1:

- Bestudering van de dossiers van de ID-ers.
- Het per dossier in kaart brengen van de persoonlijke omstandigheden van de ID-er.
- Het in kaart brengen van mogelijkheden bij werkgevers.
- Het in beeld krijgen van de mogelijke juridische (bestuurs- en arbeidsrechtelijke) consequenties voor ons: waar is er handelingsvrijheid, wat zijn de verantwoordelijkheden en verplichtingen, welke risico's zijn er, enzovoort. Hier komt een globaal advies uit voor de werkgevers en over de te doorlopen route.
- Weerwerk, ID-ers en de betrokken werkgevers via een persoonlijk gesprek op de hoogte brengen. Zo worden alle partijen tijdig ingelicht over de ontstane situatie, kunnen zij reageren en kan er gezamenlijk aan constructieve oplossingen worden gewerkt.
- Inzichtelijk hebben wat de inzet van uren en de kosten zijn.
- Een voorstel en besluit aan de betrokken ID-ers over een aan te bieden re-integratietraject.

Stap 2:

Onze werkbemiddelaar voert met iedere ID-er een gesprek om een persoonlijk stappenplan te maken voor vervolg naar ander werk of een andere oplossing. Daarbij wordt gebruik gemaakt van de reguliere ondersteuningsmogelijkheden die er voor re-integratietrajecten zijn, zoals loonkostensubsidie, financiële ondersteuning bij het volgen van bijscholing, cursussen en trainingen en ondersteuning bij het vinden van werk.

Stap 3:

Actieve uitvoering van de persoonlijke stappenplannen.

Stap 4:

Tussenevaluatie over de stand van zaken van de voortgang en behaalde resultaten.

De afbouw van de ID-banen richt zich op de ID-ers onder de 60 jaar: van de twaalf worden er acht in dit stappenplan meegenomen. De ID-ers die op dit moment ouder dan 60 jaar zijn, worden buiten de afbouw gehouden vanwege de korte periode dat zij nog gesubsidieerd worden. Daarbij moet worden opgemerkt dat één van de vier bijna 65 jaar is, en dat de

werkgever van een andere ID-er op dit moment bereid is in gesprek te gaan met ons over indienstneming van de gesubsidieerde werknemer, zonder daarvoor nog subsidie te krijgen.

Rol werkbemiddelaar

Wij willen stap 1 van de afbouwregeling (het inlichten en adviseren van de betrokken partijen en het maken van een rapportage van de bevindingen) op een projectmatige wijze door twee personen laten uitvoeren, namelijk een ervaren coördinator (extern ingehuurd) en onze werkbemiddelaar. Het voordeel hiervan is dat de consultants van de afdeling WIZ er, naast hun reeds drukke werkzaamheden, op korte termijn geen extra taakopdracht bij krijgen. Daar komt bij dat het traject op deze manier onafhankelijk en 'op afstand' van het werk van de consultants kan worden uitgevoerd. Zo wordt de zorgvuldigheid van werken vergroot en wordt ruis bij vervolcontacten met betrokken organisaties voorkomen. Hiermee benadrukken wij hoe belangrijk wij het vinden dat er een acceptabele oplossing voor de betrokkenen gevonden wordt. De werkbemiddelaar is bij de gesprekken aanwezig om ons aanbod voor de re-integratiemogelijkheden onder de aandacht van zowel de werknemer als de werkgever te brengen. De rol van de werkbemiddelaar is hierin met name ondersteunend en dienstverlenend.

Einddoel

Het doel van dit project is eind 2012 de acht gesubsidieerde banen afgebouwd te hebben, waarbij er voor iedere individuele ID-er met gezamenlijke inzet en verantwoordelijkheid van de gemeente, de ID-er zelf en de betrokken organisaties naar een definitieve, constructieve oplossing is gezocht.